

Úvod

9 DNÍ RUKU V RUCE S TEREZIÍ Z LISIEUX

Kateřina Lachmanová

Proč se modlit nověnu právě s touto sestrou ve víře? Svatá Terezie z Lisieux (1873–1897) je totiž velkou učitelkou přímluvné modlitby a všech jejích hlavních ingrediencí, jimiž jsou opravdová láska k Bohu a k lidem, ochota k oběti, pokora i smělá důvěra a živá naděje uprostřed temnot.

Navíc v těchto letech (2023 a 2025) Terezie v nebi slaví nejen své stopadesáté narozeniny, ale i sté výročí svého blahorečení a svatořečení. Na její přímluvu jistě můžeme očekávat mohutný déšť růží (milostí), který slíbila před svým odchodem do nebe. Sama vždy počítala s tím, že o slavnostech se zvláštním způsobem otevírá nebe, a ještě tady na zemi silně vnímala a využívala láskyplné pouto mezi církví bojující a oslavenou.

A za koho či za co se modlit? To už si každý nechme položit na srdce shůry, od Ducha

Svatého. Chceme-li však prosit a přimlouvat se v duchu svaté Terezie z Lisieux, ať už za sebe nebo za druhé, vyhněme se jakémukoli troškaření. Ona sama se nebála vyjadřovat před Bohem své největší a nejhlubší touhy, s pevnou vírou, že kdyby je Pán nechtěl vyslyšet, přece by je v ní neprobouzel. Terezie nás učí žít a modlit se jako děti nebeského Otce, který je mocný a svrchovaný, ale i milosrdný a až marnotratně štědrý: „... všechno, co mám, je tvé“ (Lk 15,31).

*„I kdyby ustoupily hory a pohnuly se pahorky,
moje milosrdenství od tebe neustoupí
a smlouva mého pokoje se nepohne.“*

Iz 54,10

Slova svaté Terezie:

„Mně dal (Pán poznat) své nekonečné Milosrdenství a skrze ně kontempluji a uctívám ostatní božské dokonalosti! Všechny pak vidím, jako by zářily láskou, ano, zdá se mi, že i spravedlnost je oděna láskou (a snad ještě víc než jakákoli jiná vlastnost)... Jaká radost je v pomýšlení, že Pán Bůh je spravedlivý, to znamená, že bere v úvahu naše slabosti, že dokonale zná křehkost naší přirozenosti! Čeho bych se tedy měla bát?“ (RA,83v).

(chvíle tichého rozjímání)

Modlitba:

Pane, děkuji ti za tvé milosrdenství, které je jako mohutná hora – nic jím neotřese! Ani můj hřích, vždyť ty jsi přišel pro hříšníky, ne pro ty, kdo si zakládají na své vlastní spravedlnosti. Do tvého milosrdenství svěřuji celou svou minulost i budoucnost: nechci tě už zarmucovat nedůvěrou, jako by na moje slabosti a provinění tvé milosrdenství nestačilo.

Děkuji ti i za to, že jsi spravedlivý a bereš v potaz mou křehkost – naši lidskou křehkost! Pomoz mi, ať si to vždycky včas uvědomím, až budu mít pocit, že moje modlitba za nic nestojí, že musíš být kvůli mé slabosti znechucený, nebo dokonce nahněvaný. Až zase budu propadat malomyslnosti a sebeodsuzování, zavolej mě k sobě a ty sám mi pozvedni hlavu, ať zachytím tvůj láskyplný a povzbudivý pohled. A kdykoli se zas budu chtít rozhořčovat a pohoršovat nad slabostí druhých, připomeň mi, v čem spočívá tvá spravedlnost, s jakou láskou a soucítěním hledíš na mě a na všechny lidi.

V důvěře ve tvé nesmírné milosrdenství ti také svěřuji... (*osobní úmysl*).

Otče náš...

Impuls pro dnešní den:

Připomínej si častěji během dne pozvání žalmisty: „*Pohleďte k němu, ať se rozveselíte, vaše tvář se nemusí zardívat hanbou*“ (Žl 34,6). Kdykoli budeš mít tendenci malomyslnět nad sebou, vědomě vykroč z inverze svého smutku, rozmrzelosti a sebevýčitek a postav se a vzpřímeně pod slunce Boží lásky, pod Pánův milosrdný pohled.

A než se „spravedlivě“ pohoršíš nad selháním někoho jiného, vybav si znovu Tereziin postřeh: „Jaká radost je v pomyšlení, že Pán Bůh je spravedlivý, to znamená, že bere v úvahu naše slabosti, že dokonale zná křehkost naší přirozenosti!“